

[Estrup]

tidspunkt skal have en anmeldelsespligt. Det var det, jeg svarede.

Bollmann (CD):

Jeg vil egentlig gerne indlede med at sige tak til finansministeren og dermed regeringen for denne, synes jeg, meget grundige og også konstruktive redegørelse for de såkaldte flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet.

De problemer, vi diskuterer her i dag, er jo efterhånden ikke af helt ny dato. Allerede i efteråret var der begyndende tegn på vanskeligheder inden for visse sektorer, og i hvert fald ét område, som jeg havde fornøjelsen at følge, nemlig byggesektoren, viste på et meget tidligt tidspunkt tegn på overophedning, i hvert fald inden for visse regionale områder. Tegnene viste sig simpelt hen ved mangel på kvalificeret arbejdskraft og en deraf følgende kraftig pris- og lønstigning, og det er jo fuldstændig rigtigt, som det allerede er sagt, at der er noget positivt i, at virksomhederne på denne måde får mere at lave og får flere i beskæftigelse, men det er lige så rigtigt, at det ikke ville være befordrende for en fortsættelse af denne politik, hvis ikke der skete noget; og derfor var det nødvendigt – og det husker alle – at gennemføre visse foranstaltninger, ikke mindst over for bygge- og anlægssektoren, lige umiddelbart før jul. Jeg er fortsat sikker på, at det var fornuftigt og nødvendigt, at vi gennemførte de foranstaltninger dengang, men der var jo ingen, der havde forestillet sig – og vel heller ingen, der har påstået det – at de var tilstrækkelige.

De problemer, vi står over for, er mangesidede, og derfor synes jeg, det er godt, at redegørelsen dels beskriver, hvilke mål man skal sætte sig for initiativer over for problemerne, dels også går nærmere ind på mere konkrete forslag til løsningen af dem.

Jeg skal kommentere nogle enkelte af de ting, der er omtalt i redegørelsen, og dér vil jeg sige, at det er klart, at AF-systemet spiller en meget væsentlig rolle. Man peger her også på mulighederne for en effektivisering gennem EDB-formidlingen af oplysninger vedrørende arbejdssøgende og arbejdskraftbehov, ligesom man ønsker at styrke arbejdsmarkedsnævnens prognose- og analysevirksomhed.

Der er for mig heller ingen tvivl om, at koordineringen mellem arbejdsmarkeds- og uddannelsessystemerne er af meget stor betydning, og her er der jo peget på, hvor nødvendigt det er, at alle, der overhovedet beskæftiger sig med områderne, er kommet med i denne koordinering; altså både arbejdsformidling, erhvervsskoler, kommuner og flere andre må simpelt hen samarbejde.

Jeg har forstået på arbejdsministeren her på det sidste, at der er en rapport på vej, og det er klart, at kan den danne baggrund for, at der tages nogle initiativer, er vi i hvert fald på rigtig vej.

Redegørelsen peger bl.a. også på, at et af de større problemer er arbejdskraftens mobilitet. Det er jeg meget enig i, og derfor er vi selvfølgelig tilfredse med, at man nu indfører forsøg med at udvide de nuværende mobilitetsfremmende ydelser. Jeg synes også, det er vigtigt, at virksomhederne ved etablering af ny produktion er opmærksomme på, hvor arbejdskraftmangelen er særlig mærkbar, men der er jo mange andre forhold at tage hensyn til. Man må f.eks. erkende, at blot det at skifte bolig er en særdeles kostbar affære, og det er måske et område, som man godt kunne interessere sig en lille smule for, for en meget stor del af omkostningerne ved boligskifte er afgifter til det offentlige.

Jeg synes, redegørelsens afsnit om sammenhængen mellem flaskehalsproblemerne og uddannelsesområdet på en udmærket måde beskriver behovet for en efteruddannelse, der passer til de lokale behov i virksomhederne, ligesom man også understreger behovet for øget fleksibilitet inden for de grundlæggende uddannelser, men det er i hvert fald vigtigt, at den vækst, der kan forventes i antallet af arbejdspladser, og som peger på mere tekniske og faglærte funktioner, også giver sig udslag i, at uddannelseskapaleten kan tilrettelægges herefter. Derfor er det rigtigt, at der er behov for en vis styring, selv om det gerne – og det er jeg glad for er understreget flere steder – også efter CDs opfattelse må ske decentralt og også gerne gennem markedsstyring.

Det er også klart, at mange af de initiativer, regeringen peger på, først kan virke på længere sigt, og derfor er det tilfredsstillende, at der løbende foretages nærmere undersøgelse af, hvordan de forskellige uddannelsessystemer fungerer, men det er også vigtigt, at